

Večer filmske foto sekcije KUDa JaReM in Studia MEG
v sodelovanju s Slovenskim filmskim arhivom
pri Arhivu Republike Slovenije in Slovenske kinoteke

Vljudno vas vabimo, da se nam v
ponedeljek, 1. februarja 2016 ob 18. uri
pridružite v dvorani
Silvana Furlana v Slovenski kinoteki,
Miklošičeva 28, Ljubljana, pri ogledu filmov.

Projekcija je pripravljena v okviru rednih
mesečnih večerov SFA.

Vabilo velja za dve osebi.

PEČE NA SLOVENSKEM

dokumentarni etnografski film,
Slovenija, 2015, video, barvni, 32'
Režija: Gregor Meglič

Filmska foto sekcija Kulturno umetniškega društva JaReM iz Medvod nam v sodelovanju s Studiem MEG, Tržiškim muzejem in Javnim zavodom Bogenšperk prikazuje prvi dokumentarni film Peče na Slovenskem.

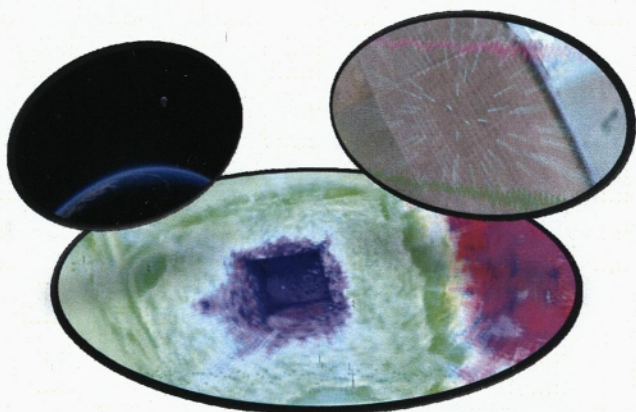
Z režiserjem filma, Gregorjem Megličem, so posneli zunanje prizore v Tržiču, v Kurnikovi hiši, kjer so posneli tudi tam razstavljene peče in razgovor s kustosom Tržiškega muzeja dr. Bojanom Knificem. Nato je sledilo študijsko snemanje detajlov izvezenih izdelkov. Igrane prizore, ki so vključeni v film so posneli na gradu Bogenšperk. S člani folklorne skupine Karavanke iz Tržiča so oživili Valvazorjev bakrorez, ki prikazuje nošnjo prvih peč iz 17. stoletja. Na gradu so posneli tudi zavezovanje peče s petelinčkovo vezavo. Avtorsko glasbo za film Peče na Slovenskem je napisal Lado Jakša.

21. STOLETJE

Slovenija, eksperimentalni film, 2015, video, barvni, 6'

Režija: Gregor Meglič

V eksperimentalnem filmu 21. stoletje avtor opisuje svoj pogled na svet, izhodišče vsega pa je najmanjši gradnik človeštva in to je pika. V umetnosti in življenju je pika najmočnejši element, ki začne vsako stvaritev in jo tudi dokonča. Pika določi, kje se je nekaj pričelo, kje se je razvilo vesolje. Pika nas spremlja skozi celo življenje, vse se vrti okoli pik, od peska v peskovniku do medijev, pika označi konec dejanja in sveta, kajti na koncu je vse samo mala točka ali pika.

V šestih minutah trajanja nam eksperimentalni film predstavi, kaj se dandanes dogaja s človeštvom in kaj je na koncu pomembno. Kaj je torej ključni cilj, za katerega se napreza posameznik? Odgovor je v znanju, volji in pogumu. Z znanjem, ki ga imamo je potrebno ravnati odgovorno, ga negovati in plemenititi z domišljijo, idejami ter zaupanjem, da je pomembno nekaj poskusiti. Iz tega zrastejo inovacije in razvoj.

21. stoletje se meri z inovativnostjo.

Ste inovativni?

MODERNI IZRAZI UMETNOSTI GRAFIKA R.1.

Igrani, Slovenija / BiH – Jugoslavija, 1976 črno beli 16mm,
video, 10'

Režija: Ismar Mujezinović

Igra in poje: Špela Rozin

Črno beli 16mm film je nastal leta 1978. Režiser filma Ismar Mujezinović je v Studio MEG prinesel dva nema, črno bela, 16mm filma z naslovom Moderni izraz umetnosti in Grafika R.1. S seboj je prinesel tudi več magnetofonski trakov z glasbenimi posnetki filmske igralka Špele Rozin, ki so bili leta 1976 posneti v sarajevskih studijih.

Ko smo filma telekinirali in prenesli v digitalno obliko, smo se odločili, da bomo oba filma nasinhronizirali. Skratka, film je dobil glasbeno spremljavo komponista Narcisa Vučina in italijanskega kantavtorja Lucia Battiste s pesmijo *Il mio canto libero*.

BOJAN ADAMIČ IN HASSELBLAD

Slovenija, dokumentarni film, 2015, video, barvni, 17'

Režija: Janez Meglič

V filmu *Bojan Adamič in Hasselblad* je izpostavljena kombinacija Adamičevih diapozitivov in njegove glasbe. Izbor diapozitivov je naredila hčerka Alenka Adamič, ki se tudi spominja očetovega hobija – fotografiranja. V filmu so z dovoljenjem režiserja Jožeta Pogačnika uporabljeni tudi nekateri odlomki iz filma *Chanson* o Bojanu Adamiču, v katerem slišimo tudi zvok Adamičeve trobente, ko nam mojster zaigra melodijo Harryja Jamesa iz filma *Ples na vodi*. Spomine obuja tudi Darinka Peršin, filmska montažerka, ki je montirala film *Chanson* o Bojanu Adamiču.

Z dokumentarnim filmom, ki prikazuje ohranjene peče ter načine njihovega polaganja in zavezovanja, opozarjamo na bogastvo naše bogate oblačilne dediščine. Mnoge peče so namreč izjemno dragocene predvsem zaradi bogatega vezenja in pečnih čipk, ob tem pa je zanimivo videti tudi, na kako različne načine so jih kmetice polagale na glavo in jih zavezovale.

V 16. in 17. stoletju se je močno uveljavilo polaganje peč na glavo na način, da je na temenu nastal ploščat kvadrat, vogali pa so prosto padali po prsah ali hrbtu, kar je vidno tudi na bakrorezu Janeza Vajkarda Valvazorja. V sedemdesetih letih 19. stoletja so se uveljavile industrijsko izdelane peče iz tila, z dodanimi industrijskimi, deset in več centimetrov širokimi čipkami, s katerih se je razvila visoka petelinčkova vezava. S tako zavezano pečo so nosilke opozarjale na pomembnost dogodka. Tako zavezana peča se je uveljavila tudi v pripadnostnem kostumiranju – v »črni noši«, s katero so nosilke opozarjale, da gre za slovesno preobleko, s katero poudarjajo pripadnost slovenstvu.

dr. Bojan Knific, kustos v Trziškem muzeju

